

[Henning Rasmussen]

hvad betegnelsen nu var, som socialministeren har nedsat, sådan at de i højere grad, end jeg har indtryk af – men mit indtryk kan være forkert – er tilfældet i dag, går ind i at medvirke til at løse de opgaver, man amtsvis og kommunevis får, og også i højere grad end i dag er dem, der går ind ved siden af Dansk Flygtningehjælp til støtte for dem, når de skal føre forhandlingerne med de forskellige amtsområder gennem deres folk.

Men det er ikke den del af forslaget, der er det centrale, når det drejer sig om fordelingen af flygtninge. Den centrale del af forslaget er, at hver enkelt kommune skal være forpligtet til at deltage i et lokalt arbejde især sammen med Flygtningehjælpen, men også med amtskommunen og meget gerne også med en repræsentant for Socialministeriet.

I det organ har man pligt til at diskutere, hvordan vi kan tage imod vores del af flygtningene i de kommende måneder, det kommende halvår eller det kommende år, og hvor lang en planlægningsperiode man nu forsvarligt og fornuftigt kan arbejde med. I det organ går man ind i arbejdet med den principielle tilkendegivelse fra Folketinget, at under skyldig hensyntagen til flygtningenes behov, naturligvis, og under skyldig hensyntagen til dem, der i forvejen har mange indvandrere, eller som har været flinke til at tage imod flygtninge, skal vi alle sammen være med til at løse den opgave som en principiel tilkendegivelse fra Folketinget.

Og så er vi altså af den opfattelse i Socialdemokratiet, at langt de fleste kommuner vil sige: får vi rimelige økonomiske vilkår – jeg indrømmer, at de er blevet forbedret i de senere måneder, det seneste halvår, det vil jeg gerne sige med det samme til socialministeren – får vi endnu rimeligere muligheder, og får vi mere effektive redskaber i hænde, når det drejer sig om at skaffe boliger, også dér, hvor vi ikke har en stor almennyttig boligmasse, som man jo, sådan som reglerne er, kan anbringe flygtninge i, ja, så vil vi selvfølgelig meget gerne være med. Vi er overbevist om, at det vil langt de fleste af landets kommuner sige under de omstændigheder, men som nogle af ordførerne har været inde på, bl.a. fru Aase Olesen, er det frustrerende at konstatere, at der er nogle, der med dårlige eller halvgode begrundelser vægrer sig ved at være med. Den andel af kommuner, som vægrer sig ved at være med, skal vi have re-

duceret mest muligt. Deres begrundelser for at nægte at være med skal fjernes, og så skal de tvinges til at forklare deres kolleger, som er i stand til at løse problemerne, hvorfor de ikke er i stand til at løse dem selv. Her vil jeg godt indskyde en bemærkning i anledning af det, fru Ebba Strange sagde. Jeg tror ikke, at vi skal ind på et system med, at de, der ikke løser deres del af flygtningeproblemet, skal betale til andre. Jeg er meget stærkt tilhænger af fornuftige udligningssystemer, men jeg er ikke tilhænger af et udligningssystem, der kan forstås på den måde, at man kan blive fri for at løse sin del af en opgave ved at betale. Det tror jeg ikke er hensigtsmæssigt, så en udligningsordning, specielt en udligningsordning som den, vi har på indvandrerområdet i øjeblikket, er efter min mening ikke tilfredsstillende, og når den ikke er det, er det af grunde, som vi har peget på i bemærkningerne til beslutningsforslaget.

Vi har for det første sagt, at beløbet, der indgår i indvandrerudligningsordningen, ikke er steget svarende til antallet af flygtninge og indvandrere, den berører. Vi har fremhævet, at det er en udligningsordning, som man har skaffet pengene til ved at reducere bloktilskuddet; det vil sige, at også de kommuner, der får penge efter udligningsordningen, yder bidrag til den.

Jeg har ikke fantasi til at forestille mig, at man ved at forbedre eller forøge udligningsordningen kan skaffe et tilstrækkelig rimeligt resultat, når det drejer sig om at tilgodese de kommuner, som indtil nu har løst en ganske væsentlig del af den fælles opgave.

Det er ting, som jeg bestemt mener vi skal se nærmere på under udvalgsarbejdet, og i det hele taget er den økonomiske side af sagen, der drejer sig om det eksisterende udligningssystem, ikke diskuteret ret meget i folketingssalen. Det er da også i orden, men det er et område, hvor vi mener der er grund til at tage fat.

Så vil jeg gerne sige om henvisningen til det eksisterende udvalgsarbejde i Boligministeriet, at jeg ved godt, der eksisterer et sådant udvalg, og det er også offentligt kendt, hvad det arbejder med, om ikke andet, så har Grundejernes Landsforening sørget for at fortælle os om en del af udvalgsarbejdet. Det er da ikke det mindste mærkeligt, at de tanker, som man arbejder med i det udvalg, svarer til de tanker, vi andre har, for hvis de